

د طالبانو بیا راتګ

د خلکو اندېښنې، رازونه او حقیقتونه

مؤلف: مولوي غلام الله عمرو

Ketabton.com

فهرست

- 5..... له باغونو تر وزارتونو؛ د طالبانو پېژندگلوي او بيارا خرگندېدل
- 6..... تېر به هېر کړو؛ بدو پسې به او به توی کړو
- 8..... د طالبانو حيرانونکې منظر
- 9..... موږ همدا نه غوښتل؟
- 10..... اوس به څه کيږي؟
- 11..... امريکا ماته شول او که په خپله خوښه ووتل؟
- 13..... امريکا په افغانستان کي پريوه وخت درې ماتي وخوړې
- 14..... ويتنام او افغانستان؛ د يوې ډرامې دوه ځلي تکرار
- 15..... دا هغه طالبان نه دي
- 16..... يو څو نوري اړيني خبري
- 16..... طالبان بې وفا نه دي؛ تر مرگه ملگري کوي
- 16..... طالبان ظالمان نه دي
- 16..... تاسو او دين دواړو ته به طالبان عزت و بخښي
- 17..... راتلونکي کي به څه کيږي؟
- 17..... ايا طالبان په يوه ورځ وطن جوړ کړي؟
- 17..... عوام و چاته زيان رسوي؟
- 18..... د بيرغ مسئله کوچنۍ نه، ډېره ژوره ده

- 19.....څونډه لوی فکر وکړو؟
- 20.....د طالبانو لباس او مقرري
- 22.....شيخ ملا هبة الله حفظه الله ژوندی دی او که یا؟
- 22.....د اسلامي سياست ځني ځانگړني دي:
- 23.....طالبان او ډيورنډ
- 23.....د ډيورنډ لپاره د لستونې مار څوک دی؟
- 24.....له هیواده څوک او ولي تښتي؟
- 25.....د طالبانو د نظام ريښې کښل څه تاوان لري؟

د کایناتو د مخلوقاتو د رب په نامه په لیکلو شروع کوم

بسم الله الرحمن الرحيم

راتلونکو صفحو کي چې تاسو څه لولی، زه پوره ضمانت کوم، چې حق به وي، زما، ستاسو، ستاسو د کورنیو، د طالبانو د نظام او د افغانستان د راتلونکي په ګټه به وي.

هغه قلم دي مات شي، چې د الله تعالی ناخوښه یا و مخلوقاتو ته زیان رسونکي شیان په لیکل کیږي. ما د خپل رب نه غوښتنه وکړه: "یا الله! که به زه په دې کتاب کي د دین، هیواد یا خلکو په تاوان څه لیکم، نو توفیق یې مه راکوي. امین"

اوس نو که دا کوچنۍ کتاب و تاسو ته ورسېد، نو زما دعا قبوله شوې ده. ماته، ځانته، خپلي کورنۍ ته او دا درانه، ویاړلي، تاریخي افغانستان ته دعا وکړئ. الله سبحانه و تعالی مهربانه دئ، زموږ ځورېدلو، کړېدلو او مظلومو دعا به واورې او وطن به جنت کړي.

زما دي د کایناتو په سپیڅلي رب قسم وي، چې دا کتاب به ستاسو ذهن ارام کړي او زړه ته به مو ډاډ درکړي. په دې شرط که تاسو د ضدیت عینکي له سترګو لیري، د عقدې او د بښمنۍ فکر له ذهنه وباسئ او زړه مو ورته خالص کړئ.

را به سم ددې لیکنې اصلي هدف ته، دا لیکنه مي ددې څو موخو په نیت وکړل؛ طالبان څوک دي او څنگه راغلل؟ د چا خبره به مني؟ په چا پوري به اړه لري او دې ته ورته زموږ د افغانانو نوري ډېري اندېښنې او خبرې.

د کتاب پاڼه واړوئ، مخته لاړ شئ او ستونزي مو حل کړای

په اسلامي مینه

مولوي غلام الله عمرو

چهارشنبه ۱۰/ سنبله ۱۴۰۰

۱/ سپتمبر ۲۰۲۱

له باغونو تر وزارتونو؛ د طالبانو پېژندگلوي او بيا را څرگندېدل

له کله نه چې د حکومت په شروع کي د افغانستان په ځينو سيمو کي خال خال ټک اوړېدل کېدی، نو افغان حکومت او امريکا د طالب شتون و منی او دا يې وويل، چې طالبان پيدا شوي.

موږ ته ويل کېدل، چې طالبان پنجاپيان دي، د پاکستان په لمسون هر کار کوي، دوست او دښمن نه پېژني؛ خلک د خټ لخوا حلالوي، و مکتب ته د تلونکو نجونو پر مخ تېزاب پاشي او د موچي په تار انسانان پر خټه غوټ پرې کوي.

وروسته معلومه شول، چې دا وحشونه د استخباراتو او امريکايانو کار وو، غوښتل يې خلک او عسکر د طالبانو په مقابل کي احساساتيان کړي، خو دوی دې کي بريالي نه شول، ځکه طالبان د اولس له منځه را پورته شوي وه، طالبان د داغه ښار خلک وه. ټوله ورځ به يې دوکان کوی يا به يې کوم دفتر کي دنده اجرا کول ترڅنگ به يې د طالبانو ملگری وو او د امريکا په مقابل کي به يې جهاد کوی. دا خبره هغه وخت نوره هم ښه واضع او روښانه شول، چې کله طالبانو بيا ځلي افغانستان ونيوی، نو موږ په خپلو سترگو خپل کليوال، د بازار دوکانداران او قريبان د طالبانو په منع کي وليدل. ايا زما ملگری زما د خور پر مخ تېزاب پاشي او که زما ورور د موچي په تار حلالوي؟

امريکايانو د افغان حکومت سره يوه ناکامه پاليسي جوړه کړل؛ د خلکو پر کورونو به ور اوښتل، افغانه مېرمن او خاوند به په خواږه خوب بيده وه د توپک په شپېلۍ به يې را وينس کړل، زما د خور، مور او لور د کالو په بکسونو کي به گرځېدل، ډيره لرونکي به يې له ځمکي ورک کړل، خلک به يې ريگو کي ژوندي خښ کړل، مدرسي يې بدنام کړې، پر هر کونج به يې تلابنی کولې او، ...

مونږه به يې پنجاپيان بللو، خون من مونږه په خپل هيواد کي ناست ياستو، خو دوی پاکستان کي پناه اخيستي. عجب نه ده؟

د خلکو احساسات نور را و پارېدل، خلکو نور هم د طالبانو لاس نيوی شروع کا. داسي مېرمني وې، چې خاوند به يې بايللی وو، اوس به يې و خپل ۱۲ کلن زوی ته د پلار د بهادری او د ظالمانو د بې رحمۍ کيسې کولې، ترڅو زوی يې د امريکا او د هغوی له پلويانو څخه خپل غچ واخلي. داسي ميندي به وې درې زامن به يې بايللي وه څلورم زوی به يې واستاوه، داسي ۷۰ کلن بوډاگان به وه، چې په رېږدېدلو لاسو به يې د زوی و اولادو ته نفقه گټل، خو ځوان مست زوی به يې جهاد ته لېږه.

له بلي خوا امريکا په لوی لاس د حکومت سپي او خاين چارواکي په فساد روږد کړل، بې حسابه پيسې به يې ورکولې، ادارو کي رشوت، فساد، فحشاء او هرڅه اوج ته ورسېدل.

امريکا پر نړيوالي ټولني د مرستي ږغ وکړ، هغوی هم په بې غمه زړه و افغانانو ته خپل مرستي شروع کړې، زياته برخه يې بيرته امريکايانو ايستل، هغه پاته پيسو باندي به لږ انکشافی کارونه کېدل او نوري پيسې به د فحشا لپاره کارول کېدې. ښه بېلگه يې خارجي مؤسسات وه، چې په هغو کي د ۴۰ سلنه ښځينه کارمندانو شتون خامخا شرط وو. دا ټولي ناغېړې، بې غورۍ، ناکامه پلانونه سره راجمع شول او خلک يې دې ته تشويق کړل، چې نور هم د طالبانو ته غېږه خلاص کړي. د خلکو مينه موږ په ښارونو کي وليدل، چې د طالبانو په راتگ سره خلکو جشنونه لمانځل.

تېر به هېر کړو؛ بدو پسي به اوبه توی کړو

راسئ، يو ښايسته، ارامه زنده گي جوړه کړو، زموږ يکي يو خدای بيخي مهربانه دئ، دا وطن به هم جوړ شي، دا خلک به هم ټول سم شي. که زه له تا، ته له ما او څوک له چا، يو له هغه بل نه گيلې وکا، نو وطن به څوک جوړ کا؟
 راسه! غاړه راکه، معافي به يو و بل ته وکړو. کومه انرژي چې اوس پر انتقاد او نيوکو مصرفه وو، دا به د هيواد لپاره مصرف کړو.

طالبان څنگه خلک دي؟

طالبان عجب ځانگړني لري؛ داسي ځانگړني، چي اوس وخت کي دنړۍ په نورو مشرانو، سياسيونو او خلکو کي نه ليدل کيږي، راسي يو څو يې درته ووايم. تاسو يې هم د سړاو زړه په سترگو وگورئ، دا ځانگړني سل فيصده پکښي احساسولای شئ:

خاکساري: له مشره تر کشره ټولو کي خاکساري ښکاري. مشران ئې ځان پسې شل موتره نه پسې کوي، يوازي يوه موټر کي روان وي هغه هم ضد مرمی نه وي. پر خاورو در سره کښېني او ساده وچه ډوډۍ در سره خوري.

اطاعت: عسکر او قومندانان يې سخت دښمنان وه، د طالبانو وروڼه يې ورته وژلي وې، خو چي څنگه يې مشرانو عفو وکړ، نو دوی هم دستي امر و منی، بيا يې له هيڅ کس څخه غچ نه دی اخيستی. حتی هغه عسکر يې هم غېږه کي ونيول، چي و طالب ته به يې شکنجې ورکولې. او تر ټولو زيات بيا ټول د الله اطاعت کوي.

جنگي تاکتيک: امريکا د ټولو مړين بحري ځواکونو، ټانگونو، او طيارو سره رانگا رنگ تاکتيکونه په کار واچول، خو دوی له ډېرو ساده تاکتيکونو سه د امريکا په ماته کي کار اخيستی.

سربښندنه او استشهداد: جالبه نه ده، چي څوک دي پر خپل خواږه ځان پوري بم تړي او بيا دي يې چاودي؟ دا بيخي لوی غيرت ته اړتيا لري، تاسي يې په اړه يوازي فکر وکړی. د بدری ۳۱۳ ځواکونو د يوه طالب مرکه مي اورېدل، ويل موږ ټولو دا منلې، که همدا اوس امرو شي، نو موږ ځان پسې بم هم تړو. کله چي اخلاص او سربښندنه د ونډه ډېره سي، نو بيا خامخا يو طالب په يکي يوازي ځان د شلو کسانو سره جنگ کواي شي، ځکه له مرغه نه بېرېږي.

دينی پوهه: مشران يې ټول لوی لوی ديني عالمان او شيخان دي، حتی ساده طالبان يې لا قاريان، حافظان او مولويان دي. د عصري زده کړو ماهرين هم خورا ډېر ورسره دي.

ادب او فرهنگ: ډېر لوی فرهنگيان دي؛ ښه نظم ليکي، ښه شعر وايي، ښه اوازونه يې دي. په راتگ سره يې په زابل او کندهار کي ښه مشاعرې جوړي کړې.

بېره نه لرل: تر خدای تعالی را کښته له هیچا بېره نه لري، هو، هغه څوک به څنگه بېره ولري، چي په ځان پسې بم تړای شي او بیا چاودنه ورکوی شي. ټول جنگونه یې مخامخ کول او کوي.

له پیسو او موقف سره مینه نه لرل: هیڅ یو یې هم د لوړ موقف شوقي نه دی. که یې اوس د کابل والي ته ووايې، چي ورسه په خوست کي ساده د طالبانو د یو اطاق چوکیدار شه، نو هم هیڅ ستونزه نه لري.

دلاوري: له نه تندي، نه له لوږي او نه هم له دوښمنه بېرېدلي دي. کله چي ښار ته داخل شول، مو ولیدل لڅي پښې وه. د دښتو، غرونو، لوړو او ژورو هیڅ پروا نه لري.

د طالبانو حیرانونکی منظر

کله چي ښارونو ته داخل شول، نور ب جل شانه ته به پر سجده شول، په زوره زوره به یې ژړل.

داد خاکساری او د الله سره د مستقیم رابطې یو لوی ثبوت ده.

کله چي شپه کي امریکایان ټول له افغانستانه ووتل، سهار کي ټولو ولایاتو کي مشاعرې او لمانځ غوندي جوړي شوې. د کندهار د والي یو ویډیو ټولنیزو شبکو ته را ښکاره شول، چي تور زړه بوټونه یې په پښو دي، مخکي تردې، چي خپلي خبري شروع کړي سړيې خپل رب ته پر سجده کښېښود، د رب شکريې ادا کړي.

جالبه نه ده، مخکنیو به د امریکا، کاناډا، برطانیا څخه مننه

کول، خو طالبان د خپل رب څخه مننه کوي.

نه پوهېږم، چي موږ لا ولي رانده یو، لا ولي خپل رب ته نه تسلیمېږو؟

ايا موږ همدا نه غوښتل؟

پخوا به خلکو د نورو هيوادونو د وزيرانو، واليانو او ښاروالانو تصويرونه پر فيسبوک ښکته پورته کول، چي وگوره! زموږ هغې پسې شل موټرونه او سل ساتونکي پسې وي. نور هغه وخت لاړ، اوس به والي، وزير، ښاروال او نور هر څوک په يو ساده موټر کي سپرېږي.

ويو عادي رياست ته به شل تلابنياني وې، اوس بغير له تلابنۍ ورشي.

له والي، ښاروال، او رئيسانو سره به نه پيدا کېدل، بيا به خلکو واسطې کولې، اوس بغير له واسطې ورشي.

د لوړ پوړو چارواکو بچيان به هم په ضر مرمي موټر کي سپرېدل، ددې چارواکو اولادونه به ډېر عادي گرځي.

قانون به قانون وي، قانون جوړونکي او عملي کونکي به هيڅوک قانون نه شي ماتولای. پخوا به قانون تر ټولو وړاندي خپله قانون جوړونکو مات کړ.

د هيواد نورو سيمو ته نه شواي تلای، که به هزاره ولايتونو ته تللو، نو بېرېدلو به، لاړو کي به د غلو بېره هم وه. ختم شول، دا ټول ختم شول. اوس په خپل موټر کي په ټول هيواد کي په بيغمه زړه وگرځي. ښه سم وگرځي. نورو ته زيان مه رسوي، تاسو ته به زيان ونه رسول سي.

دا ټول زموږ خپلي غوښتني وې، موږ داسي هيواد او داسي چارواکي غوښتل.

اوس به څه کيږي؟

هيڅ به نه کيږي؛

- نوره نه د احمد شاه بابا توهين کيږي او نه به ميرويس نيکه سپک گڼل کيږي.
- نوره دولتي چوکۍ په پيسو نه خرڅيږي.
- نوره موږ پر پښو دريږو.
- که جنوبي ويتنام آزادي نه وای اخيستي، اوس به يې هيواد او هيواد وال غلامان وای.
- عيني که همدا اوس مونږه آزاد شوي نه وای، مونږه به غلامان وای.
- نوره مو کشران هلکان په عزت وي، خويندي به مو هم څوک نه تکليفوي.
- نوره غلا، رشوت، چور او چپاول نه وي.
- نوره به زموږ په پرېکړو، داخلي کارونو او ورځني ژوند کي امريکايان او نور لاس نه وهي.
- نوره به افغان پاسپورټ ارزښت پيدا کوي.
- نوره به د فحشا تغير ټول وي.
- نوره به چارواکي اسلامپال او و اسلامي ارزښتونو ته ژمن خلک وي.
- نور موږ پر ځان بسيا کيږو، د پاکستان او ايران و هر څه ته به محتاج نه يو.
- نوره به دلته په اسلامي روحيه سمبال کدرونه روزل کيږي.

دا شل کاله مو مخکني چارواکي او ډيموکراسي امتحان کړل؛ ستړی ژوند وو. راسی، فقط لس کاله اسلامي نظام او اوسني چارواکي امتحان کړو.

که دوی هم خراب وه، نوزه مو د دوی په وړاندي مبارزه کي ملگری یم. دا زما ستاسو او د الله تعالی سره وعده ده.

امريکا ماته شول او که په خپله خوښه ووتل؟

خلک دوو برخو ته وېشلي؛ خلک وای امریکا ماته شول او خلک وای په خپله خوښه ووتل.

دا موضوع لږ ژور څېړلو ته اړتیا لري. خو لومړی پردې بحث کول پکار دي، چې ایا د امریکا په وړاندې باید وسله پورته شوې وای او که یا؟

موږ د خپل ژوند په اوږدو کې له ابتداء تر انتهاء و علماؤ او ملایانو ته اړتیا لرو. فکر وکاو! مونږه غوږ کې ملا اذان کوي، دا د رسول ﷺ سنت ده. له نابېلې ښځې سره نژدېکت حرام ده، خو که هغه ښځه ملا صاحب درته نکاح کړي، نو بیا ستونزه نشته، جنازه مو تر هغو معطل کړې وي، ترسو ملا صاحب را ورسېږي. همداسې نو د ټول ژوند شپونه درواله.

کله چې امریکا پر افغانستان حمله وکړل، نو علماؤ په اتفاق سره د جهاد اعلان وکړ. د نړۍ په ځینو هیوادو کې د علماؤ ټولنو وویل، چې افغانستان کې جهاد روا نه ده، خو هیچا هم و دې ته وه نه کتلې، چې زموږ ځویندې بې عزته کیږي، ځوانان وژل کیږي، د شپې دوې بجې مو کورته امریکایي عسکر د توپکونو سره راځي، ښځو کې مونږ نارینه تللې کوي، ویني بهیږي، شراب عامیږي، د عیسویت تبلیغ کیږي او...

د افغانستان علماؤ د هیچا پر فتواگانو غوږ و نه نیو، و جهاد ته یې ادا مه ورکوله. شل کاله وروسته دا ورځ راغلل، چې امریکایان مات شول او ووتل او طالبانو خپل سپین بیرغ وړپاوه. امریکا د افغانستان وړانول نه غوښتل، د افغانستان غلامی یې غوښتل.

اوس به راشم د دې تحلیل ته چې ایا مونږه هیواد کې امریکا ماته شول او که نه؟

د ماتې ځینې علامې و ښانې شته دي:

لومړی. افغانستان ته د امریکا راتگ یوازې او یوازې د یوې موخې لپاره وه؛ غوښتل یې د همېشه لپاره همدارغته پاته شي. افغانان غلام کړي. حتی و حکومت ته یې هم دا ډاډ

ورکړی وو. له حامد کرزي څخه یو خبريال د امریکا پوښتنه کوي، کرزی په ډاډ سره ورته وایي: امریکا هیڅکله افغانستان کې ماته نه خوري؛ امریکا به ۵۰ کاله نور هم همدا غلته وي. خو امریکا ونه کولای شوای، چې له ښارونو ورها خوا بل ځای و اوسی. ولسوالی ټول له طالبانو سره وې. ډېر لږ وخت یې پر نیم افغانستان حکومت وکړ او روسته یې پلانونه ټول ناکام شول.

دوهم. کله چې کوم هیواد بله هیواد کې ماتېږي، نو و وحشت ته لاس اچوي، په ویتنام کې امریکا، په هند کې انګلیسانو او په افغانستان کې روسانو په خپلو اخرو شپو کې و زیات وحشت ته لاس واچاوه. دا ځل هم امریکا همدا کار وکړ. خو خبره نه وه، چې د افغانستان په جغرافیه کې یوازې افغانان جنگ کوی شي، نور څوک نه.

درېیم. له کوم هیواد څخه که اشغالګر هیواد په بریا وځي، نو بیا باید تشریفات ورته و نیول شي، دا د نړیوالو اړیکو اصول دي او که بغیر له تشریفاتو په پټه ووتل، نو شکست یې خورلی ده. د ۲۰۲۱ کال له شروع نه امریکایانو خپله ماته منلې او له افغانستانه یې وتل شروع کړي دي. اول د ښور او له اډې څخه د شپې په داسې حال کې ووتل، چې د افغانستان برحاله حکومت هم په خبر نه وو. سهار په خبر شول چې زموږه امریکایي ملګري وتي دي. بیا د کندهار له میدان ووتل، بیا د کیګو بیس (ملا صاحب سرای) څخه همداسې ووتل. کوم تشریفات نه دي ورته نیول شوي، په پټه ووتل.

څلورم. د ماتي بل لامل و هغه هیواد ته تاوان رسول دي. کله چې امریکایان له افغانستانه وتل نو د افغانانو شتمني یې ټول تخریب کړل، اطاقونه، جوړي لاري، او طیارې یې خرابي کړې. ځکه نور یې په جنگ وس نه رسېده، نو مالي تاوان یې راته ورساوه.

پنځم. که طالبان له منځه تللي وای؛ دا به امریکا ګټه وای. که طالبان په سوله و کابل ته راغلي وای؛ معنی دا جنگ ګټونکی او بایلونکی نه درلود. اوس ساعت چپه و څرخېدی، طالبان بغیر له سولي و کابل ته ورسېدل، چې دا مخامخ د امریکا ماته ده.

شپږم. که امریکا ماته نه وای، نو بیا یې ولي له طالبانو سره نرمی ته غاړه ایښودل او ولي یې دوحه کې توافقنامه امضاء کول؟ دا د ماتي بله لویه نښه وه، ترسوخان له جنگ او مرگ وژغوري.

اووم. د ۲۰۲۰ د ډیسمبر په میاشت کې لانجلس ټایمز وویل، امریکا له طالبانو سره لاسلیک وکړ، ترڅو له جنگه ځان و باسي او یوازې افغان ځواکونه و جنگ ته پرېږدي. دا د امریکا لویه ماته وه، چې ځان یې پټ او بل څوک یې جنگ ته ټپل وهل.

امریکا په افغانستان کې پریوه وخت درې ماتي وخوړې

امریکا په شلو کالو کې په افغانستان کې درې ماتي وخوړلې؛ هره یوه به یې درته واضح کړو:

لومړۍ ماته

مخامخ یې له طالبانو سره په جنگ کې ماته وخوړل، زرگونه عسکري یې ووژل شول او له افغانستانه یې پښې سپکي کړې. دا چې په خپله خوښه ولاړل، دا هم د ماتي یو ډول دی. ځکه جنگ یې تر وس او توان پورته شو.

دوهمه ماته

د داسې حکومت بنیاد یې کښېښود، چې رینې یې له فساد، خیانت او درغلی څخه جوړې وې. او د ټول حکومت تکیه یوازې او یوازې پر امریکا وه، چې د امریکا پایې په افغانستان کې طالبانو و نړولې، پر درواغو ولاړ حکومت هم را و نړېد. حتی په شل کاله جوړ شوی حکومت په ۱۱ ورځې و نړېد. افسوس.

درېیمه ماته

دا ډېره جالبه ماته وه. دا کوچنی درېیم نړیوال جنگ وو. کله چې په ۲۰۰۳ او ۲۰۰۴ کې طالبان راتښکاره شول، نو د امریکا سره یې شاوخوا ۵۰ هیوادونه ملګري راغلل. بغیر له اول او دوهم نړیوالو جنگونو څخه هیڅکله هم په یوه هیواد کې د جنگ لپاره ۵۰ هیوادونه نه دي را جمع شوي. کله چې نورو هیوادونو د امریکا ماته په سترگو ولیدل، نو هغوی مخکې له مخکې شکست و مانه او افغانستان یې پرېښود.

ويتنام او افغانستان: د يوې ډرامې دوه ځلي تکرار

د کندهار پوهنتون استاد او پښتو والو اپیکو کي ماسټر ممتاز الدین ممتاز د امریکا ماته په جنوبي ویتنام او افغانستان کي سره پرتله کړې ده، دا پرتله یې د "ویتنام از دین بین فو، تا سایگون" کتاب او د افغانستان و موجوده حالاتو ته په کتلو کړې ده. پرتله داسي ده: یو: له جنوبي ویتنام څخه په تېښته د امریکایانو وتل هغونده ډېر شرمناکه نه وه، لکه د افغانستان څخه. (مونږه ولیدل)

دوه: د سایگون (د جنوبي ویتنام پایتخت) تر سقوط وروسته ویت کنگ د جنوبي ویتنام ټول عسکر تر تیغ تېر کړل، خو په افغانستان کي د هغه برخلاف طالبانو ټولو ته عمومي عفوه اعلان کړل. (دا احسان یې باید و منل شي)

درې: د شمالي او جنوبي ویتنام تر یو ځای والي وروسته کوم مقاومت شتون نه درلود، مگر دلته ځیني خاين او جابه طلبه عناصر لاهم د مقاومت نارې وهي چي باید په هر حالت کي محوه سي. (طالبان باید هغوی ته سبق ورکړي)

څلور: جنوبي ویتنام کي هم وزارتونه او منصوبونه څرځېدل او تر اولسمشره پوري ټولو په غلاوو کي ونډه درلوده. په افغانستان کي هم داسي کېدل.

پنځه: هغه مهال رسنیو د واقعیت خلاف د ویت کنگ پر ضد منفي تبلیغات کول او هغوی ئې د چین او شوروي لاسپوڅي بلل او دلته هم د واقعیت خلاف د طالبانو پر ضد منفي تبلیغات د مبالغې تر کچي کېدل او د پنجابي پیغورونه ورکول کيږي.

#شپږ: د جنوبي ویتنام اولسمشر په پای کي له یو عالم زرو (طلا) او ډالرو سره وتښتېدی او افغانستان کي هم د ډالرو عیني موضوع پېښه سوه

راسی، حقیقتونه درک کړو، ړانده قضاوتونه ونه کړو

ایا د هغه جمهوریت لار تعقیب کړو، چي هر څه په پیسو وه، عزت له خاورو سره خاوري وو

دا هغه طالبان نه دي

هر ولايت کي چې به خلک راکښېنستل نو سهار ته به طالبانو درست ښار نيولی وو، ښار کي به ساده، ډيرور، لنگوټې پر سر طالبان گرځېدل. چې د خداى حق ځله ويایو، نو موږ ته دا کلونه کلونه ويل سوي وه، چې طالبان بغير له کومه دليله وژل کوي، زېره او توند خلک دي، رحم نه لري، پښتو يې نه ده زده په پنجابي خبري کوي. نو ځکه په اولو څو ورځو کي ټوله ورځ د دوى پر شا وخو او گرځېدم، له ليري او نژدې مي و څارل، دا لاندي پايلي ته ورسېدم:

- خلک بېرېدل، چې دا به پنجابيان وي، خو زموږ خپل پښتانه ول.
- وحشي طبيعته او توند به وي، خو د ښار ځوانانو سره يې خنډل، غېږي يې ورکولې، ماشومان به هم پر را څرخېدلي ول.
- فاسد چارواکي و تنېدېدل، زرگونه عسکريي پرېښودل، خو طالبانو خپل شل کلن دښمن ته عفو وکړل.
- موږ چې ول خلک به نا اميده سي، خو خلکو له دوى څخه لوى اميدونه لرل؛ چا د برق غوښتنه کول، چا د لويو لارو د خلاصولو او چا بيا نور څه غوښتل.
- موږ چې ويل د دوى په راتگ به خاموشي خپره شي، خو خلک يې استقبال ته را وتلل، د هغوى سره يې بيرغ په لاس کي اخيستی وو.
- که به موټر کي ښځي له چا سره وې، نو د شرعي او پښتني حيا په خاطر به يې سترگي کښته کړې.
- دا شل کاله موږ ته ويل سوي وه، چې طالبان د پنجاب ملېشه ده، ښه پيسې ورته را رواني دي، خو دوى ساده غريب خلک وه، له جيب څخه به يې ډوډۍ را وکښل يا به يې له نانوايي څخه نيم ډوډۍ واخيست، وچه به يې خوړل.

يوه شي ته خاص متوجه سوي يم، تاسو هم متوجه سئ:

د نظام مخالفين اکثره زاړه رشوت خواره، ظالمان يا هم سيکولران او يا له دين څخه ناخبره خلک دي.

يو خونوري اړيني خبري

دلته غواړم پر يو څو اړينو خبرو باندې بحث وکړم، تاسو يې راسره ولولئ، ښه به پوښتنې شي. ان شاء الله

طالبان بې وفانه دي؛ تر مرگه ملگري کوي

ايا تاسو ته د غير تمڼ ملگري ملگرتيا خوند نه درکوي؟
کله چې روسان مات شول، نو د دوستم، حکمتيار، مسعود، رباني او نورو مشرانو په هيواد کي غوبل جوړ کړ، کله چې طالبان راغلل، نو ټول مشران و تنښتېدل او عسکر يې پرېښودل. کله چې دوهم ځل بيا طالبان راغلل، د هيواد لوړ پوړي ټول و تنښتېدل، خو کشران يې يوازي پرېښودل. حتی د حوزو قومندانانو لاهم خپل عسکر پرېښودل.
طالبان داسي نه دي، کله چې يې اول ځل افغانستان پرېښود هم يې خپل ملگري او لارويان نه دي پرېښودلي. طالبانو پر اسلام سختي منگولي ښخي کړي دي، نو ځکه پر وعده وفا کونکي دي. هيڅکله به موږ په بده ورغ پرېږدي.

طالبان ظالمان نه دي

ايا قومندانانو د خلکو اولادونه په زور نه ييول؟ ايا ستاسو خڅه يې په کاروبار کي ججه نه اخیستل؟ ايا ستاسي سره ظلم نه کېدی؟
و مو نه ليدل، چې طالبانو څومره خلک معاف کړل. د ښمن يې په امن تر کوره و نه رسوی؟
طالبان د الله تعالیٰ خڅه بېرېږي. هيڅکله به ظلم و نه کا.

تاسو او دين دواړو ته به طالبان عزت و بخښي

ما تصويرونه ليدلي، چې عبدالله عبد الله جماعتونه ورکوي، ما تصويرونه ليدلي، چې د کندهار د ولايتي شورا لوطی او فاسد مشر سيد جان خاکريزوال جماعتونه ورکوي. خو اوس الحمد لله ټول چارواکي د علم څښتنان دي. د عالمانو سره به موږ او زموږ دين دواړه په عزت وي.

راتلونکي کي به څه کيږي؟

ساده خبره ده، هيواد به امن وي، بربنښنا به جوړه شي، فساد به له منځه لاړ شي، خلک به د هيواد هر گوټ ته تلای شي، نوره نړۍ به موږ په رسميت وپېژني او د جنيوا د کانفرانس منل شوي پيسې به افغانستان ته ورکول شي.

ايا طالبان به يوه ورځ وطن جوړ کړي؟

تاسي چې له طالبانو سره څه غواړئ، نو په اوله روځ يې غواړئ؟ ستاسو نه دي په ياد، که به خلکو د حکومت پر بې عدالتۍ نيوکه وکړل نو ويل به يې د حکومت تر اوسه شل کاله کيږي په کراره به سم شي، منگرد طالبانو به بيا په اوله ورځ عدالت او انصاف غواړي.

حکومت به هر ولايت کي خپل عسکريوازي پرېښودل منگرد طالب خپل عسکر څه کوي. د حکومت د عسکرو سره يې لاسنه وکړل

۱۸ ولايتونه ونيول شول منگرد بيا هم حکومت د درواغو وعدې ورکولې چې موږ به هر څه سم کړو، منگرد طالبانو مېړاني او پښتونولي او کلک ايمان ته بيا خلک نه گوري. چې تر کابل ورسېدل، نوزه په دې باوريم، چې خامخا به وطن هم ښه ښايسته کاندې.

عوام وچاته زيان رسوي؟

يو څه خلک لگيا دي د طالبانو له عفوي څخه غلطه استفاده کوي، بېرېرم طالب بيا و هغه خپل پخواني حالت ته ونه گرځي، بيا به د طالب لرگي او د عوامو څټ وي.

ښه خبره ده، که موږ هم خپل ژوند او روزگار ته بيرته عادي ادامه ورکړو، که مو د نظام حمايت او لاس نيوی په وسه نه وي، نو ستونزي ورته پېښي نه کړو، الحمدلله هغه وخت ولاړ، چې ښايسته زوی مو يوازي دوکان نه شواي کولای، لور مو يوازي مکتب ته نه شواي تلای، کاروبار مو نه شواي کولای، ځکه ججه رانه غوښتل کېدل.

خدای ته به شکر وکارو، چې همدوی وطن راته جوړ کړي، موږ د وطن جوړېدل غواړو له دې سره مو کار نشته، چې چاراته جوړ کړي.

ربه، زموږ کور او زموږ هيواد نور هم پرمختللی او په امن کړي. آمين

د بیرغ مسئله کوچنۍ نه، ډېره ژوره ده

قناعت به کړو

زما دوې خویندي او یو ورور دئ، دوی کونښن کوي، چې د ډوډۍ پر وخت زما د پلار بغلونو ته کښېني، هر وخت به یې جنجال وو. بیا مو په کور کې داسې یو قانون ورته جوړ کړ، چې هر چا که د ښوونځي ټول درسونه زده کړي وه او کورنۍ دنده یې پوره کړې وه، نو هغه به د پلار و بغلونو ته کښېني. اوس هغه څوک کښېني، چې گټونکي وي. را به سم د بیرغ موضوع ته؛

طالبان نه د کرزي او نه هم د اشرف غني جمهوریت دئ، چې په یوه، یا سل، یا زریا میلیون رایو راغلی وي. طالبانو شل کاله سپین بیرغ تر سر تړلی وو، قربانی یې ورکړې، زحمتونه یې وکښل، و درې رنګه والا بیرغ ته یې شکست ورکړل او بیا تر سپین بیرغ لاندې و ارګ ته ورسېدل. نه د چا په رایه راغلي او نه د چا په مرسته، نو بیا ستاسې خبره ولي ومني؟ چې زړه یې وي هغه بیرغ دي و دروي. گټونکي دي او پرېکړې د گټونکو لاس کې وي. دا شل کاله د درې رنګه بیرغ د پلویانو لخوا پر سپین بیرغ ټکان کېدل په دفاع کې یې طالبان شهیدېدل. ایا طالبان دا هېر کړي؟ که یا موږ سر ناخلاصه خلک یاستو؟

کله چې د طالبانو رژیم و اوښت، که به د چا سره سپین بیرغ ولیدل شو، نو حکومت به د طالب په تور ځوروی، بندي کوی، گوشتانامو ته لېږی او تاوان به یې ورته رساوه، خو طالب ښه وکړل، درې رنګه بیرغ والا یې ټول معاف کړل. ایا دا ښه مو سترگو ته نه دریږي؟

درې رنګه بیرغ والا نارې وهي، چې دا زموږ ملي بیرغ ده، خو سپین بیرغ والا نارې وهي، چې دا محمدي بیرغ ده، ایا ملي کېدل لویه خبره ده او که محمدي کېدل؟

درې رنګه بیرغ والا کوچنک فکر لري، وای دا د افغانستان سمبول ده، خو طالب لوی فکر کوي؛ که دا سبا ملت د طالب سره لاس ورکړي، نو طالب به خپل سپین بیرغ پر اسلام آباد ودروي، چې امریکا د ۴۵ مملکتونو په مټ تېښته وکړل، نو پاکستان څه شي ده، بیا به هغه وخت پاکستانیان وایي، چې مونږه درې رنګه بیرغ نه منو، خو که زموږ بیرغ سپین محمدي

وي، نو دوی به یې هم مني. اوس ووايستی، تر سپین بیرغ لاندې ګټې دي او که تر درې رنګه بیرغ؟

امریکا کافر ده، ستاسو اولادونه به بیا تاریخ کې لولي چې سپین بیرغ امریکا ته ماته ورکړل، که هغه وخت درې رنګه بیرغ وي او سپین بیرغ ورک وي، نو ایا دا به زموږ دعوه غلطه ثابته نه کړي؟ ایا خپل د فتحي سمبول چې امریکا به ځني بېرېدل له ځانه سره و نه ساتو؟

څونډه لوی فکر وکړو؟

زمونږه ځوانان دا شل کاله داسې ساتل شوي، وه چې ژورو ژورو شيانو ته ئې فکر نه کاوه، یوازې به یې سطحې شيانو ته فکر کاوه. زه د بېلګې په توګه یوازې مثالونه ږدم: په تېره اداره کې روزانه رشوت و اته میلیونه ډالر ته رسېدلی وو، په یو یا دوه لکه ډالر بڼه مکتب جوړېدای شوای، خو موږ فساد کاتېرول نه کړای شوای.

په کندهار او ننگرهار کې پر هر بیرغ یو لک ډالر مصرف شول، ایا په یو یو لک ډالر موږ مکتب نه شوای جوړولای؟ منم چې بیرغ اړین ده، خو ایا زما د وطن د ماشومانو تر ایندې هم اړینه ده؟ درې زره اته سوه لکه افغانۍ (۳۸۰۰۰۰۰۰۰) یوازې د سلمې کلېزي په لمانځلو کې مصرف شوې. ایا ویلاى شى، چې په دې موږ څومره سولري برېښنا جوړولای شوای؟ څومره مکتبونه په جوړېدای شوای؟ څومره عامه ذهنتونه په رغېدای شوای؟

ستونزه څه ده؟ موږ بیده ساتل شوي وو، مونږه داسې روزل شوي یو، چې یوازې پر کوچني شیبونو تمرکز کوو. لوی فکر نه کړو، لس کاله و شل کاله بعد ته نه ګورو. همدا اوس مونږه نارې وهو، چې طالبان ولي دا نه کوي؟ ولي ها نه کوي؟ ولي حکومت نه اعلانوي؟ زما اغا، زما ګرانه، طالبان خپل قدمونه ډېر پاڅه او محکم ږدي، ترڅو بیا لس کاله بعد ته په ستونزه که ونه اوسې.

د طالبانو لباس او مقرری

دې وروستيو کي د طالبانو پر لباس او مقرريو باندي سختي نيوکي وشوې. خو الحمد لله د طالبانو نظام د تېر نظام په څېر له فيسبوک څخه نه ده جوړ، چې فيسبوک کي به ډنه وړه شول، نو حکومت به هم پرېکړه پر هغه اساس وکړل.

معززو دوستانو!

طالبان په خپله خوبښه راغلي، نه مونږه رايه ورکړې او نه مو ورتا کمپاين کړې ده. په خپله خوبښه راغلی دي، چې څه کوي، هغه دي وکړي.

کوم رنگ لباس انتخابوي، څوک مقررې وي، کوم قانون پلی کوي، خپله يې خوبښه خپل، يې اختيار. فقط دي زموږ شخصي حريم ته نه داخلېږي.

پوهېږم، چې د مخکني نظام زيات لباسونه پراته دي، خو فکر دي کړي دي، دا هغه لباسونه وه، چې اغوستونکو به يې له طالب سره جنگ کاوه. ايا د طالب نفس اخلي؟ هيڅکله نه.

گورئ، طالبان تاسو نه دي مطالعه کړي. امريکايانو طالبان نه وه مطالعه کړي، نو سخت ماته يې وخوړه.

د طالبانو په رأس کي شاوخوا ۲۰۰ يا ۲۲۰ کسان دي. ددې کسانو عمرونه تر ۵۰ کالو زيات دي. دې کسانو خپل ژوند ټول د اولس لپاره داوولس په منځ کي تېر کړي ده؛ د خلکو پر زخمونو يې پټي لگولي. له خلکو سره يې ساده پياز او ډوډۍ خوړلي دي. ساده خلک دي، مخونو کي يې نور او سترگو کي يې حيا ده، نو دا خلک به څنگه درغلې وکړي؟ دا خو هغه خلک نه دي، چې په بدو حالاتو کي يې افغانستان پرېښودلی وو، په ښو حالاتو کي بيرته راغلل. فحشا، ناروا، رشوت او ميلې يې وکړې او بيرته لاړل. نه د اولس په منځ کي پاته سوي او نه يې حيا لرل. نه د اولس خواخوږي وه او نه يې په اولس خوا بډېدل.

دا شاوخوا ۲۰۰ مشرانو زيات انقلابونه ليدلي دي، د وطن ښه او بد حالت يې ليدلی ده، ايا مونږه د پرون پيدا شوي او د نن ځوانان شوي به تر دوی ښه پوهېږو؟ نه هيڅکله نه.

له ادمه تردې دمه غيرتمن خلک غيرتمن وي؛ هغوی سوپر طاقت امريکا په بغل کي وه لاپي يې وهلې، خو دې خلکو د سوپر طاقت په وړاندي جهاد اعلان کړی وو، جنگېدل او قرباني يې ورکولې.

د مخکنیو چارواکو اولادونه په امريکا او انډيا کي ناست وه، د طالب مشرانو اولادونه په سنگر کي ناست وه. يوه مشهوره وينا ده، "که په جنگ کي د مشرانو اولادونه مړه کېدای، نو جنگونه به نه وای". خو دا خبره طالبانو غلطه ثابته کړل. خپله به هم جنگېدل او اولادونو به يې هم سنگرونه فتح کول.

دا خبره ياد ساتئ، غيرتمن انسانان د خلکو په عزت سودا نه کوي، نه هم خپل اولس ته غلطي پالیسی جوړه وي.

نو بيا که دوی څوک مقررې وي، نو پرېږده، چې خلا ډکه کړي.

له مقرريو څخه د خلکو د شکايت اړوند فقط يوه بېلگه راوړم:

د لوړو زده کړو وزارت لپاره يې مولوي حقاني صاحب وټاکه، خلکو نارې کړې، چې انجينر تواب بالاكرزی دي وټاکل شي. خلک رانده دي د تواب بالاكرزی او مولوي حقاني صاحب پرته نه شي کولای.

له نن څخه دېرش کاله مخکي چې تواب بالاكرزی ماشوم شاگرد وو، هغه وخت مولوي حقاني صاحب په طب پوهنځی کي اسلاميات تدريسول، مولوي حقاني صاحب چې څومره غوښتن کتابونه په عربي، اردو، دري او پښتو ليکلي، انجينر صاحب تواب بالاكرزی تر اوسه مطالعه کړي لاهم نه دي.

خدای ته وگورئ، لږ له عدالت او انصاف نه کار واخلي.

شيخ ملا هبة الله حفظه الله ژوندی دی او که یا؟

له تېرو شو کلونو څخه یو د درواغو او ازه گډه شوې، چې شيخ ملا هبة الله حفظه الله وفات شوی ده. خو داسې نه ده. شيخ صاحب ژوندی ده او د طالبانو مشر دی. دا او ازه اشرف غني او د هغه ملگرو گډه کړل ترڅو د طالبانو صفونه خراب کړي، خو طالبانو ټولو د خپل مشر پر لاس بيعت کړی ده او هم یې ملاقات کړی ده.

یو واری یې او ازه گډه کړل، چې ذبیح الله مجاهد نشته، بلکې دا یو درسته اداره ده. دوی د طالبانو پر ظرفیت اعتبار نه درلود. خو اوس ذبیح الله مجاهد را څرگند شو، د قلم او ژبي خاوند دی.

اوس به د امریکا پلویان او د تېر حکومت فاسد چارواکي د شيخ صاحب په رانېکاره کېدو سره دا او ازه گډه کړي، چې دا خپله شيخ صاحب نه دی. چې دوی تر اوسه د طالبانو ساده ویاندویان ذبیح الله مجاهد او قاري يوسف احمدي نه وه لیدلي، نو شيخ صاحب به یې چیري لیدلی وي. کمزوري خلک به په اوازو پسې ځي او غښتلي خلک به د الله و دربار ته سر ټیټوي او د امیر المؤمنین سره به بيعت کوي.

او بیا به د دوی پر او ازه باندي کمزوري، له ماغزونو خلاص او غلام خلک باور هم وکړي.

د اسلامي سیاست ځني ځانگړني دي:

نظام به الهی وي، چارواکي به د الله په قانون فیصله کوي
شورا به وي، د هیواد ټولي چاري به د هونبیارو او پوهو خلکو سره په مشوره وي.
اطاعت به موجود وي، ټول به د الله او د هغه د رسول اطاعت کوي او بیا به د امیر اطاعت کوي.

طالبان او ډيورنډ

د طالبانو تر راتگ مخکي حکومت ډنډوره جوړه کړل، چې طالبان د پاکستان له خوا را استول شوي خلک دي؛ ډيورنډ به په رسميت و پېژني. دا فقط د خلکو پر احساساتو راوستلو لپاره وشول، ترڅو د طالبانو غلط تصوير وړاندي کړي. زموږ خلک هم ويل غوږ دي سپي يووړ، دوی د غوږ پر ځای په سپي پسې وځغستل.

د طالبانو په وخت کي د پاکستان او افغانستان ترمنځ خط يوازي په يو ساده ډبره باندې نښاني کړل شوی وو. پاکستان د ونډه نرنه وو، چې راوڅکېږي، خو تېرو شلو کالو کي هم پر تورخم او هم پر بولدک باډر باندې پاکستانيان را وڅکېدل او ازغن تاريخي کش کړ او پاخه تعميرونه يې واچول. که طالبانو سره خپل د اولس خلک ملگري شي، د هيواد جوړولو ته ملا وتړي. روسته به طالبان خامخا ټول ډيورنډ له پاکستانه الي. چې امريکا او ۵۰ هيوادونه په تېښته شول، نو بيا يو غلام پاکستان څوک ده؟

د هيواد جغرافيه ساتل د حاکم نظام مسؤليت دی

هر نظام مکلف ده، چې د خپل هيواد جغرافيه وساتي، د هوا، وچي او اوبو ساتنه به کوي. طالبان به هم ان شاء الله همدا سي کوي. د ټول هيواد ساتنه به کوي، په دې جغرافيه کي به د اوسېدونکو خلکو ساتنه کوي. حتی ددې خاوري هغه اوسېدونکي، چي له هيواده دباندې دي، د هغوی ساتنه به په هغه هيواد کي کوي. بيا به داسي نه کيږي، چي ايران کي زموږ افغانان خلک ژوندي سوځي.

د ډيورنډ لپاره د لستونې مار څوک دی؟

د منظور پښتین حرکت ښه په درز ودې ته کار کوي، چي ډيورنډ دي په رسميت و پېژندل شي. که څه هم په ظاهره خو د لراو بر پښتون او لوی افغانستان نارې وهي، خو دوی د جمهوريت تر شا ولاړ وه، ځکه جمهوريت دا کار خامخا کاوه. پر دوی باندې په دې لاندې دلايلو باور کول نه دي پکار:

- خپله مبارزه نه عملي کوي، ترڅو به يوازي چيغي وي؟
- د پښتونخوا ايالت سره د فاتا تړاونه لغوه کول.
- تراوسه د پاکستان تر اساسي قانون لاندې ژوند کول
- پاکستان ور پکښي خلک وژني، خو دوی لا تراوسه د عدم تشدد پر لار روان دي. د پاکستان په وړاندي نرم دريغ لرل.

له هیواده څوک او ولی تښتي؟

تاسو خلکو ته مه گورئ، چې له هیواده تښتي. په تېرو شلو کالو کې دوه نیم لکه افغانان و اروپا ته په غیر قانوني توګه تښتېدلي دي. ایا د هغه لارو له سختیو څخه خبر یاست؟ له افغانستانه تر جرمني پورې په پښو سفر کوي، د موټرانو په ټولګسونو کې پټ ساتل کیږي، یخ او ګرمي ګالي او له ۱۲ زره څخه بیا تر شل زره ډالره پورې مصرف کوي. نو چې زموږ خلک په دوندو سختی باندې له هیواده تښتېدل، نو اوس به په مخته نه تښتي؟

ایا و مو نه لیدل، چې بیخي ډېر خلک په اوبو کې د اروپا پر لاره غرق شول.

دغه لاندې خلک له هیواده تښتي او له طالبانو سره یې نه ده جوړه:

- چا چې خلکو ته تاوان رسولی وي؛ غصب یې کړی وي، یا قتل او یا هم بل ظلم
- څوک چې په فحشا او نورو جرمونو تورن وه
- څوک چې له دین څخه بېزاره وه
- چا چې امریکا باندې ایمان درلود او په خدای ایمان نه لري او بېرېږي، چې رزق به یې ختم شي.
- څوک چې په فحشاء روږد وه
- هغوی چې حوزو ته به یې د خلکو اولادونه د لواطت لپاره په زوره
- هغوی چې د کور پر شاوخوا به یې ډبرین دیوالونه او پر ځان لس موټره امنیت را ګرځولی وو
- هغوی چې زرګونه ډالره به یې معاش اخیستی او اداري فساد به یې ښه پر طبیعت کوی
- هغوی چې کال کې به یو یا دوه واره د تاجکستان او ډوبی په نایت کلبو کې عیاشی ته تلل
- هغوی چې د کابل په هوټلونو کې به په شرابو مست پراته وه

د طالبانو د نظام ريښې کښل څه تاوان لري؟

که اوس موږ ټول لاس په کار شو او د طالبانو د نظام ريښې وکارو، نو تاوان به څوک کوي؟ معلومه ده، که مونږه د نظام ريښې وکارو نو تاوان به يوازي او يوازي مونږه ته ورسيږي. ځکه مخکنی نظام خو بيا نه شي راتلای، له رئيس جمهور نه بيا تر حوزو قومندانانو پوري ټولو د خلکو اعتبار مات کړ او وتښتېدل.

ښه خبره ده، چې د همدې نظام لاسنيوی وکړو. مونږه ښه زراعت لرو او ښه معدنونه لرو. امن خوراغلی، غله هم ونيول شول يا نيول کيږي، نشه يې خلک بنديان شول يا به بنديان شي، ترڅو نشه پرېږدي، اداري فساد هم صفر شو. اوس به خلک ښه په ارامه کار وکړای شي.

زه پر الله تعالی ایمان لرم. دا زما عقیده ده، زما باور دی چې د ټول هیواد علماء ورسره ملگري سوي دي، نو دا خامخا ښه نظام دی. او که يې موږ ملاتړ وکړو، نو دا به عثمانی او عباسي خلافت شي.

د فیسبوک او نورو ټولنیزو شبکو له کار کونکو څخه یوه غوښتنه

کوښښ وکړئ، چې څوک وحشت، بې اتفاقي، نفرت او غلط افکار خپروي، دهغې موضوع مطابق له دې کتاب څخه لیکنه ورته کمینټ کړئ او ورته میسج یې کړئ.

د طالبانو بیا راتګ

د خلکو اندېښنې، رازونه او حقیقتونه

مؤلف: مولوي غلام الله عمرو

چاپ کال: ۱۴۴۳ هـ ق

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library